

Danielen kirja - satakolmekymmentäseitsemän

Tienviittojen profeetallisen merkityksen paljastaminen: vuodesta 1776 vuoteen 2023

Jeff Pippenger
2024-03-15

Niiden sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aika, joka alkoi 11. syyskuuta 2001 ja päättyy Yhdysvaltojen sunnuntailakiin, on se ajanjakso, jolloin jokaisen näyn vaikutus täyttyy. Jotkut näistä näyistä ulottuvat aina Kristuksen toiseen tulemukseen saakka, mutta nekin, jotka toteutuvat sunnuntailain jälkeen, ovat kiinnittyneet sinetöimisen ajanjaksoon. Sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisessä iankaikkinen liitto täyttyy täydellisesti. Tuona aikana Kristus kirjoittaa lakinsa kansansa sydämiin ja mieliin iankaikkisuudeksi. Tätä sinetöimistä kuvaa jumaluuden ja ihmisyyden yhdistyminen, joka ei tee syntiä.

Kahdensadan kahdenkymmenen symbolinen yhteys edustaa sekä ennalleenasettamista että jumaluuden yhdistymistä ihmisyyteen. Ne kaksisataa kaksikymmentä vuotta, jotka ulottuvat King James -Raamatusta William Millerin ensimmäiseen julkiseen esitykseen vuonna 1831 ja edelleen lopulliseen julkaisemiseen Vermont Telegraphissa vuonna 1833, edustavat jumaluuden yhdistymistä ihmisyyteen. Se sisältää ”totuuden” tunnusmerkin, joka on se heprean sana, jonka Ihmeellinen Kielitieteilijä loi yhdistämällä heprealaisten aakkosten ensimmäisen, kolmattatoista ja viimeisen kirjaimen muodostaakseen sanan ”totuus”. Ne kaksisataa kaksikymmentä vuotta vuodesta 1611 ja King James -Raamatusta vuoteen 1831 ja Millerin sanoman julkaisemiseen heijastavat Ihmeellisen Kielitieteilijän tunnusmerkkiä.

Noiden kahden vuosiluvun (1611 ja 1831) keskellä oleva lopun aika vuonna 1798 edustaa Danielin kirjasta (King James Bible) peräisin olevan sanoman sinettien avaamista, mikä saa aikaan tiedon lisääntymisen, joka johti Millerin julkaisuun vuonna 1831. Lopun aika vuonna 1798 merkitsi myös koetusprosessin alkua, joka synnytti ymmärtämättömien neitsyiden kapinan; Daniel nimittää heitä kahdennessatoista luvussa jumalattomiksi. Näin ollen 1798 edustaa lukua kolmetoista ensimmäisen ja viimeisen kirjaimen keskellä, sillä kolmetoista on kapinan vertauskuva. Vuosi 1798 liittyy myös valmistautumisen ajanjaksoon vuodesta 1776 vuoteen 1798, lopun aikaan.

Kuten Millerin kahdensadankahdenkymmenen vuoden yhteys, myös vuotta 1776 merkitsee jumalallinen julkaisu, Itsenäisyysjulistus, ja se aloittaa ajanjakson, joka päättyy vuonna 1798 Alien and Sedition Acts -lakien julkaisemiseen. Millerin vertauskuvallisen jumaluuden ja ihmisyyden yhteyden kaksisataakaksikymmentä vuotta yhdistyy vuoden 1798 kautta niihin kahteenkymmeneenkahteen valmistuksen vuoteen, jotka ulottuvat Itsenäisyysjulistuksen julkaisemisesta vuoden 1798 Alien and Sedition Acts -lakien julkaisemiseen. Koska kaksikymmentäkaksi on kymmenesosa kahdestasadastakahdestakymmenestä eli kahdensadankahdenkymmenen kymmenys, luku kaksikymmentäkaksi, samoin kuin luku kaksisataakaksikymmentä, edustaa jumaluuden yhteyttä ihmisyyteen.

Millerin kaksisataakaksikymmentä vuotta kantaa totuuden sinettiä, samoin kuin sadanneljäkymmenelläneljällä tuhannella oleva sinetöimisen aika, ja myös valmistautumisen ajanjakso vuodesta 1776 vuoteen 1798 kantaa saman sinetin, sillä keskimmäinen vuosiluku 1789 merkitsee sen perustuslain julkaisemista, jonka kolmetoista siirtokuntaa ratifioivat.

Millerin ajanjakso, joka alkoi vuonna 1611 ja päättyi vuonna 1831 ja jonka keskikohta oli vuonna 1798, liittyy kahdenkymmenen kahden vuoden ajanjaksoon 1776–1798, jonka keskikohta on 1789. Kaikkia viittä vuosilukua — 1611, 1776, 1789, 1798 ja 1831 — edustaa julkaisutyö. Valmistautumisen ajanjakson vuosiluvut sisältävät kahdenkymmenen kahden vuoden kymmenyksen vuosista 1776–1798, ja tuo ajanjakso havainnollistaa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikaa, joka on se aika, jolloin jumaluus yhdistyy ihmisyyteen. Millerin kahdensadankahdenkymmenen vuoden ajanjakso sekä kahdenkymmenen kahden vuoden valmistautumisaika vuodesta 1776 vuoteen 1798 edustavat kumpikin jumaluuden yhteyttä ihmisyyteen.

Sadanneljäntuhannen sinetöimisen aika alkoi 11. syyskuuta 2001, ja sitä merkitsi kolmannen vitsauksen islamin isku hengelliseen ihanaan maahan. Kaksikymmentäkaksi vuotta myöhemmin, 7. lokakuuta 2023, kolmannen vitsauksen islam iski jälleen esikuvalliseen, kirjaimelliseen ihanaan maahan. Pian tulevan sunnuntailain aikana sadanneljäntuhannen sinetöiminen saatetaan päätökseen, ja kolmannen vitsauksen islam iskee jälleen Yhdysvaltoihin.

Sinetöimisen aika alkaa islamin hyökkäyksellä maapetoa vastaan, ja se päättyy islamin hyökkäykseen maapetoa vastaan. Keskivaiheilla kolmannen vitsauksen islam iski Israelin kansaan, jota Raamatussa edustaa Juuda. Juuda oli Raamatun muinainen kirjaimellinen ihana maa, ja Yhdysvallat on nykyinen hengellinen ihana maa.

Islamin kolme iskua kohdistuivat kaikki ihanaan maahan. Ensimmäinen ja viimeinen kohdistuivat nykyiseen hengelliseen ihanaan maahan, ja keskimmäinen isku kohdistui muinaiseen kirjaimelliseen ihanaan maahan. Keskimmäinen tienviitta oli hyökkäys Israelin nykyistä valtiota vastaan, ja Messiaansa ristiinnaulitsemisessa kirjaimellisesta Israelista tuli kapinan vertauskuva, jota edustaa heprealaisen aakkoston kolmastoista kirjain.

Valmistautumiskausi vuosina 1776–1798 liittyy myös kolmannen enkelin liikkeen kahteensataan kahteenkymmeneen vuoteen, sillä vuodesta 1776, Itsenäisyysjulistuksesta alkaen, vuoteen 1996 ja The Time of the End -lehden julkaisemiseen on kaksisataa kaksikymmentä vuotta. Tämän historian keskellä on lopun aika vuonna 1989, joka merkitsee tyhmien pahojen neitsyiden kapinaa. Sen tähden vuodet 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 ja pian tuleva sunnuntailaki ovat kaikki tienviittoja, jotka liittyvät totuuteen, että jumaluus yhdistyneenä ihmisyyteen ei tee syntiä. Kymmenen tienviittaa, joista kaksi toistuu kahdesti.

Kymmenen on koetusta edustava luku, ja kun lisäät kaksi toistuvaa vuosilukua 1776 ja 1798, saat yhteensä kaksitoista tienviittaa, jotka edustavat sataa neljäkymmentäneljää tuhatta. Kaikki tienviitat käsittelevät sadan neljäkymmenen neljän tuhannen koetusprosessia, joka tapahtuu 11. syyskuuta 2001:stä pian tulevaan sunnuntailakiin asti, jolloin Kristus toteuttaa kolmannen enkelin työn yhdistämällä jumaluutensa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen ihmisyyteen, niiden, jotka

koko loppuiäksi iankaikkisuudessa eivät tee syntiä. Tämän tosiasian voivat tietenkin nähdä vain ne, jotka, kuten Jesaja sen ilmaisee, päättävät ”nähdä silmillään ja kuulla korvillaan ja ymmärtää sydämellään ja kääntyä ja tulla parannetuiksi”.

22. lokakuuta 1844 kolmas enkeli saapui, kun Kristus äkisti tuli temppeliinsä toteuttamaan sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöimisen. Eräs milleriläisten ryhmä seurasi silloin Kristusta kaikkeinpyhimpään, vaikka he sittemmin lakkasivat seuraamasta kolmannen enkelin etenevää valoa, toistivat ensimmäisen Kaadeksen kapinan ja heidät määrättiin vaeltamaan Laodikean erämaassa, kunnes he kaikki kuolivat.

Kun Kristus äkisti astui kaikkeinpyhimpään, jumaluuden ja ihmisyyden yhdistelmä edusti sitä työtä, jonka Hän oli valmistautunut suorittamaan, ja tuo työ esitettiin vertauskuvallisesti Ihmeellisen Kielitieteilijän kautta kahden todistajan kanssa. Nuo todistajat olivat Habakuk ja Johannes. Molempien kirjojen toisen luvun kahdennessakymmenennessä jakeessa tunnistetaan 22. lokakuuta 1844. Toinen korosti sovitustyötä (yhdeksi tekemistä), joka alkoi tuona päivänä, ja toinen yksilöi temppelin, joka oli puhdistettava.

Temppeli, johon Hän äkisti tuli, on esitettynä siinä temppelissä, jonka jokapäiväinen (pakanuus) ja hävityksen kauhistus (paavius) olivat tallanneet maahan. Temppeli edusti myös Kristusta, joka on se temppeli, joka hajotettiin ja pystytettiin jälleen kolmessa päivässä. Se edusti myös milleriittien temppeliä, joka rakennettiin neljänäkymmenenäkuutena vuotena vuodesta 1798 vuoteen 1844. Se edusti myös inhimillistä temppeliä, joka järjestyy neljäkymmenenkuuden kromosomin mukaan ja määrittää ja hallitsee ihmisruumiin geneettistä rakennetta. Ei ole sattumaa, että ihmisruumiin jokainen solu uusiutuu täydellisesti joka kahdentuhannen viidensadankahdenkymmenen päivän välein.

Kaikissa näissä temppeliä koskevissa jumalallisissa kuvauksissa, jotka esittävät Kristuksen työtä jumaluuden yhdistämisessä ihmisyyteen, jumaluus edeltää aina ihmisyyttä. 1611 edeltää vuotta 1831. 1776 edeltää vuotta 1798. 1776 edeltää vuotta 1996. 2001 edeltää vuotta 2023. Milleriitit seurasivat Kristusta kaikkeinpyhimpään. Alussa Jumala loi ihmisen.

Palaamme nyt tarkastelemaan kolmea vuosimerkkipaaluja 1776, 1789 ja 1798, jotka edustavat valmistautumisen ajanjaksoa ja ovat esikuvana sinetöimisen ajasta. Ensimmäinen ajanjakso, jota edustavat vuosi 1776, itsenäisyysjulistus ja kahden mannermaakongressin kausi; sekä toinen ajanjakso, jota edustavat vuosi 1789, perustuslaki ja konfедераatioartiklojen kausi aina vuoteen 1798 asti.

Pedon kuvan salaisuus, joka on se totuus, että kahdeksas pää on niistä seitsemästä päästä, tunnistetaan kummassakin ajanjaksossa. Se tunnistetaan myös tuon historian kolmannessa tienviitassa, mutta tuo tienviitta käsittelee sitä, että kahdeksas on niistä seitsemästä, paavinvallan täyttymyksenä. Kaksi ensimmäistä ajanjaksoa edustavat sen täyttymystä, että kahdeksas on niistä seitsemästä, Yhdysvaltojen sisällä.

Yhdysvallat koostuu kahdesta sarvesta; toinen liittyy mieheen ja toinen naiseen. Mies on poliittinen valta; se on tasavaltalainen sarvi. Nainen on uskonnollinen valta; se on protestanttinen

sarvi. Sen vuoksi ajanjakso, jota edustavat vuosi 1776 ja itsenäisyysjulistus, edustaa protestanttista sarvea, sillä jumaluus käy aina ihmisyyden edellä. Ajanjakso, jota edustavat vuosi 1789 ja perustuslaki, edustaa tasavaltalaista sarvea.

Vuonna 2020 molemmat sarvet surmattiin nykyajan saatanallisten ateististen lohikäärmevaltojen toimesta. Tosi protestanttinen sarvi surmattiin 18. heinäkuuta 2020, ja republikaaninen sarvi surmattiin sen jälkeen 3. marraskuuta 2020. Vuonna 2023 nuo kaksi todistajaa nousivat jaloilleen, ja maailma, joka oli riemuitsemassa heidän ruumiittensa äärellä, alkoi pelätä.

Vuonna 2023 sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen viimeinen työ alkoi maan historian viimeisessä sukupolvessa. Jumaluus yhdistetään nyt ihmisyyteen iankaikkisuudeksi, kun viimeisten päivien uskolliset heijastavat iankaikkisesti Kristuksen kuvaa.

Vuonna 2023 alkoi maan pedon kansakunnassa viimeinen työ luopiokirkon yhdistämiseksi luopiovaltioon. Tällöin alettiin pystyttää paavikunnan edustamaa valtarakennetta, joka koostuu luopiokirkosta hallitsemassa luopiovaltiota, ja siten jäljentämään pedon kuvaa.

Kutsuttujen suuri koetus on koetus, jossa nähdään pedon kuvan muodostuminen, jota edustavat ”äänet, salamat, ukkosenjylinät” ja tuleva ”maanjäristys”. Sinetöimisen aika on se ajanjakso, jolloin jokainen näky saavuttaa täydellisen vaikutuksensa (täyttymyksensä). Valmistautumisen ajassa vuodesta 1776 vuoteen 1798, joka on sinetöimisen ajan esikuva, oli pyöriä pyörien sisällä; tämä on osa sitä näkyä, jonka Hesekiel näki katsoessaan kaikkeinpyhimpään, niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana. Sis. White samaistaa nämä pyörät ”inhimillisten tapahtumien monimutkaiseksi vuorovaikutukseksi”. Valmistautumisen ajanjakso vuodesta 1776 vuoteen 1798 sisälsi joitakin näistä ”inhimillisten tapahtumien monimutkaisista vuorovaikutuksista”, jotka tulisi panna merkille.

Toinen liittyy siihen totuuteen, että vallankumouksellinen Ranska esikuvasi Yhdysvaltoja. Molemmat kansakunnat asettavat paaviuden maan valtaistuimelle, ja molemmat myös syöksevät sen alas. Molemmat kansakunnat omistavat sotilaallisen ja taloudellisen voimansa tämän työn toteuttamiseen. Molemmat kansakunnat poistavat äkillisesti vakiintuneet uskontonsa tullakseen katolisiksi. Molemmat kansakunnat kärsivät ”maanjäristyksen”, joka kukistaa niiden vakiintuneet hallitukset. Molempien kansakuntien historia liittyy yhteen vuoden 1789 kanssa, sillä vuonna 1789 alkoi Ranskan vallankumous ja Yhdysvaltain perustuslaki tuli voimaan.

Ranskan vallankumous kesti kymmenen vuotta. Napoleon Bonaparte nousi valtaan Ranskan vallankumouksen myöhemmissä vaiheissa. Hänestä tuli merkittävä sotilasjohtaja, ja hänellä oli keskeinen rooli Ranskan hallituksessa hänen onnistuneen vallankaappauksensa jälkeen 9. marraskuuta 1799, mikä johti siihen, että hänestä tuli Ranskan tasavallan ensimmäinen konsuli.

Valmistusajan toisella jaksolla, vuosina 1776–1798, mies, joka oli kahdeksas (ei järjestyksessä), mutta joka oli niistä seitsemästä, oli John Hancock. Hän oli yksi niistä kahdeksasta presidentistä toisella jaksolla, jota edustaa vuosi 1789 (Ranskan vallankumouksen vuosi). Hän oli ainoa noista kahdeksasta presidentistä, joka oli toiminut presidenttinä myös ensimmäisellä jaksolla, jota edustaa vuosi 1776. Tässä profeettallisessa merkityksessä hän oli kahdeksas, joka oli niistä seitsemästä.

Hän on inhimillisen aikakauden tunnusmerkki, sillä ensimmäinen aikakausi edustaa jumalallista, ja hän on sen tähden se tunnusmerkki, joka sitoo molemmat aikakaudet yhteen (jumalallisen ja inhimillisen). Hänen tunnusmerkkinsä on ihmiskunnan historian tunnetuin tunnusmerkki, eikä se edustanut ainoastaan hänen ihmeellistä käsialaansa.

John Hancockin allekirjoitus itsenäisyysjulistuksessa on historian kuuluisin allekirjoitus. Hänen suuri ja näyttävä allekirjoituksensa on tullut ikoniksi, joka symboloi Amerikan itsenäisyyttä ja Amerikan siirtokuntien uhmaa Britannian valtaa vastaan. Hancock, joka toimi mannermaakongressin puheenjohtajana silloin, kun julistus allekirjoitettiin vuonna 1776, allekirjoitti kertoman mukaan nimensä näkyvästi varmistaakseen, että kuningas Yrjö III voisi lukea sen ilman silmälasiaan, mikä symboloi hänen rohkeuttaan ja sitoutumistaan itsenäisyyden asiaan.

Hancock oli yksi niistä kahdeksasta presidentistä, jotka kuuluivat vuoden 1789 edustamaan ajanjaksoon, mutta hän kuului niihin seitsemään mieheen, jotka olivat presidenttejä vuoden 1776 edustamana ajanjaksona. Hän oli presidentti silloin, kun itsenäisyysjulistus allekirjoitettiin. Hancock yhdistää nämä kaksi ajanjaksoa inhimillisellä allekirjoituksellaan, ja hän sijoittuu sekä ensimmäiseen historiaan että toiseen historiaan. Ensimmäinen historia edustaa jumalallista ja toinen edustaa inhimillistä, ja allekirjoitus, joka sitoo nämä kaksi historiaa yhteen, on tuon Ihmeellisen Kielentaitajan allekirjoitus, joka käytti inhimillistä välikappaletta yhdistääkseen vuoden 1776 edustaman jumalallisen ajanjakson vuoden 1789 edustamaan inhimilliseen ajanjaksoon.

Maaailman historiassa on vain yksi toinen allekirjoitus, joka tunnettuudessa kilpailee Hancockin allekirjoituksen kanssa, ja sekin on allekirjoitus, joka liittyy vuoteen 1789 ja Ranskan vallankumoukseen. Allekirjoituksessa on samanlaista rohkeutta, jota Hancock pyrki ilmaisemaan, ja se löytyy Ranskan historiasta.

Maaailmanlaajuisen tunnettuuden ja symbolisen merkityksen kannalta Napoleon Bonaparten allekirjoituksella on asema, jota voidaan verrata John Hancockin allekirjoitukseen, vaikkakin toisenlaisessa historiallisessa ja kulttuurisessa kontekstissa. Napoleon, Ranskan merkittävä sotilas- ja poliittinen johtaja, jätti huomattavan jäljen Euroopan ja koko maailman historiaan, erityisesti Napoleonin sotien aikana. Hänen allekirjoituksensa, jolle oli usein ominaista sen rohkea ja omaleimainen tyyli, alkoi symboloida hänen voimakasta vaikutusvaltaansa ja niitä laajakantoisia muutoksia, jotka hän toi Eurooppaan, mukaan lukien Napoleonin siviililakina tunnetut oikeudelliset uudistukset.

Hancockin allekirjoituksen tavoin, joka symboloi uhmaa Britannian valtaa vastaan ja pyrkimystä Amerikan itsenäisyyteen, Napoleonin allekirjoitus edustaa toisenlaista rohkeutta ja kunnianhimoa – Euroopan poliittisten rajojen uudelleenmuovaamista ja Ranskan vallankumouksellisten ihanteiden edistämistä. Molemmat allekirjoitukset ovat tunnusomaisia niiden omien historiallisten henkilöiden rooleille heidän kansakuntiansa kohtaloiden muovaajina sekä heidän tekojensa laajemmille vaikutuksille maailmanhistoriaan.

Kun Hesekiel näki pyörät pyörien sisällä, jotka kuvasivat inhimillisten tapahtumien monisyyttä vuorovaikutusta sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen ajan historian kuluessa, yhtä

noista pyöristä oli esikuvannut pyörä vuonna 1789, jolloin Yhdysvaltain perustuslaki, peto, jolla oli tasavaltalainen sarvi ja protestanttinen sarvi, leikkasi Ranskan kanssa, pedon, jolla oli Egyptin sarvi ja Sodoman sarvi.

Vuodesta 1789 vuoteen 1799 saakka Ranskaa ravisteli ”maanjäristys”, joka sai alkunsa syvyyden kuilusta nousseesta ateismin pedosta. Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana vuosi 1789 edustaa ajanjaksoa, joka alkaa 18. heinäkuuta 2020, jolloin ateismin peto kukisti ja surmasi todellisen protestantismin sarven, ja sitten 3. marraskuuta 2020 ateismin peto kukisti ja surmasi myös republikaanisuuden sarven. Vuoden 1789 pyörä edustaa vuoden 2020 pyörää, sellaisena kuin sitä edustavat 18. heinäkuuta (jumaluus) ja 3. marraskuuta 2020 (ihmisyys).

Jumalan allekirjoitus, sellaisena kuin ihmiskunta sitä edustaa, ilmenee maailman kahdessa tunnetuimmassa allekirjoituksessa, jotka molemmat liittyvät vuoteen 1789 ja jotka molemmat edustavat niitä valtoja, jotka asettavat paaviuden maan valtaistuimelle ja poistavat sen sieltä. Vuosi 1789, kolmen tienviitan keskikohtana, jotka edustavat Jumalan totuuden allekirjoitusta, kantaa ”kolmentoista” siirtokunnan allekirjoitusta ja Ranskan vallankumouksen ”kapinaa”.

1789 vuoteen 1799 edustaa Ranskan vallankumouksen historiaa, ja luku kymmenen merkitsee koetusta. 1789 on ”totuuden” ensimmäinen kirjain, ja 1799 edustaa kauden viimeistä kirjainta Ranskassa. Keskimmäistä ajanjaksoa leimasi Ranskan kuninkaan teloittaminen vuonna 1793, kun kansalaiset nousivat kapinaan hänen ylimielistä kuninkaallista hallitusvaltaansa vastaan.

”Rauhan evankeliumi, jonka Ranska oli hylännyt, oli vain liiankin varmasti juurittava pois, ja seuraukset olisivat kauheat. Tammikuun 21. päivänä 1793, tasan kaksisataaviisikymmentäkahdeksan vuotta siitä päivästä, jona Ranska oli lopullisesti sitoutunut uskonpuhdistajien vainoamiseen, kulki Pariisin katujen halki toinen kulkue, aivan toisenlaisessa tarkoituksessa.” Suuri taistelu, 230.

Vuosi 1789 merkitsi Yhdysvaltojen kaksisarvisen pedon kolmattatoista kirjainta ja Ranskan kaksisarvisen pedon ensimmäistä kirjainta. Ranskan keskimäinen kirjain oli 1793, jolloin Ranskan kuninkaalta katkaistiin pää, ja Napoleon edusti viimeistä kirjainta, kun hän otti hallituksen hallintaansa vuonna 1799. ”Totuuden” tunnusmerkki Ranskan kukistumisen historiassa, jota edustavat 1789, 1793 ja 1799, on profeetallinen pyörä, joka on sidottu yhteen profeetallisen pyörän 1776, 1789 ja 1798 kanssa.

Molemmat tarinat sisältävät ihmiskunnan historian kaksi kuuluisinta allekirjoitusta, yhdistäen siten jumalallisen ”totuuden” allekirjoituksen kahteen inhimilliseen allekirjoitukseen. Molemmat pyörät liittyvät kolmanteentoista kirjaimeen sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana, joka ulottuu kahden todistajan surmaamisesta vuonna 2020 siihen asti, kun he nousivat jaloilleen vuonna 2023; tämän ajanjakson merkitsee 7. lokakuuta 2023.

Jatkamme tutkimustamme seuraavassa artikkelissa.